

คำวินิจฉัยของ นายสุวิทย์ ธีรพงษ์ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๓/๒๕๔๒

วันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๔๒

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. คราขึ้นโดยไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติ
ของรัฐธรรมนูญหรือไม่

ประธานสภาผู้แทนราษฎรส่งความเห็นของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จำนวน ๑๑๒ คน อันเป็นจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสิบของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของทั้งสองสภา ซึ่งเห็นว่า ร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ที่ได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภาแล้วนั้น คราขึ้นโดยไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ เพื่อให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยตามมาตรา ๒๖๒ (๑) ของรัฐธรรมนูญ

ข้อเท็จจริงปรากฏว่า สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. และส่งให้วุฒิสภาพิจารณา วุฒิสภาได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว และลงมติให้แก้ไขเพิ่มเติมตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๕ (๓) และส่งคืนไปยังสภาผู้แทนราษฎร สภาผู้แทนราษฎรได้ประชุม และลงมติเห็นชอบ ด้วยการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๕ (๓)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จำนวน ๑๑๒ คนดังกล่าวเห็นว่า ร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. นี้มิได้เกิดจากการริเริ่มเสนอโดยอิสระของรัฐบาล นายชวน หลีกภัย แต่เป็นการเสนอตามเงื่อนไขที่รัฐบาลเจรจากับต่างประเทศ ดังปรากฏตามหนังสือด่วนที่สุด ที่ นร ๐๒๐๔/๑๑๔๓๑ ลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๔๑ ที่นายชวน หลีกภัย นายกรัฐมนตรี มีถึงประธานสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งสอดคล้องและเป็นไปตามหนังสือแจ้งความจำนง ฉบับที่ ๔ ลงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๔๑ และฉบับที่ ๕ ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๔๑ ที่รัฐบาลไทย โดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง และผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย นำไปขอความเห็นชอบจากกองทุนการเงินระหว่างประเทศ ซึ่งได้ระบุว่าให้รัฐบาลไทยตราพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายล้มละลาย ทั้งระบุด้วยว่า ให้แก้ไขเพิ่มเติมในประเด็นใดบ้าง และต้องผ่านรัฐสภาภายในวันที่เท่าไร หากไม่ปฏิบัติตามจะมีผลต่อการอนุมัติความช่วยเหลือและเงื่อนไขต่างๆ ตามหนังสือแจ้งความจำนงฉบับต่อๆ ไป การดำเนินการตราร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. จึงมิใช่เป็นไปโดยสมัครใจตามปกติของการบริหารราชการแผ่นดิน และเมื่อคณะรัฐมนตรีมิได้นำเอาข้อตกลงที่ทำกับกองทุนการเงินระหว่างประเทศโดยเฉพาะข้อตกลง

ตามหนังสือแสดงเจตจำนง ฉบับที่ ๔ และฉบับที่ ๕ มาขอความเห็นชอบจากรัฐสภาก่อนตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๒๔ เช่นนี้ การตราร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. จึงเป็นไปโดยไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ

ประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยมีว่า ร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ดังกล่าวตราขึ้นโดยถูกต้องตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญหรือไม่

ตามข้อเท็จจริงปรากฏว่าร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ดังกล่าวได้ผ่านความเห็นชอบจากรัฐสภาตามกระบวนการตราพระราชบัญญัติที่รัฐธรรมนูญได้บัญญัติไว้แล้ว กล่าวคือ คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้เสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ต่อสภาผู้แทนราษฎรตาม มาตรา ๑๗๒ สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาแล้ว ลงมติเห็นชอบและเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวต่อวุฒิสภาดำเนินการตาม มาตรา ๑๗๔ วุฒิสภาพิจารณาแล้ว ลงมติให้แก้ไขเพิ่มเติมบางประการ และส่งคืนสภาผู้แทนราษฎรตาม มาตรา ๑๗๕ (๓) สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาแล้วเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภา ซึ่ง มาตรา ๑๗๕ (๓) บัญญัติให้ดำเนินการต่อไปตาม มาตรา ๕๓ คือให้นายกรัฐมนตรีนำขึ้นทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวายเพื่อพระมหากษัตริย์ทรงลงพระปรมาภิไธย เห็นได้ว่าร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ได้ตราขึ้นโดยถูกต้องตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแล้ว

ส่วนที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จำนวน ๑๑๒ คน ผู้ยื่นคำร้องผ่านประธานสภาผู้แทนราษฎร ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย โดยมีความเห็นว่า การเสนอร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ของคณะรัฐมนตรีต่อสภาผู้แทนราษฎรครั้งนี้ มิได้เกิดจากการริเริ่มเสนอโดยอิสระของรัฐบาล แต่เป็นการเสนอตามเงื่อนไขที่รัฐบาลเจรจากับต่างประเทศนั้น เห็นว่า แนวความคิด หรือเหตุผลในการที่จะออกพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีนั้นไม่ใช่กระบวนการตราพระราชบัญญัติ เมื่อการตราพระราชบัญญัติถูกต้องครบสมบูรณ์ตามกระบวนการตามที่กำหนดไว้ในบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแล้วเช่นนี้พระราชบัญญัตินั้นก็เป็นอันใช้ได้ โดยไม่ต้องคำนึงถึงที่มา แนวความคิดหรือเหตุผลในการออกพระราชบัญญัติอื่นได้อีก

ด้วยเหตุผลดังได้วินิจฉัยมา จึงให้ยกคำร้อง

นายสุวิทย์ ชีรพงษ์

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

LIRT